

8. tanulmány

GYEREKNEVELÉS

Május 18., szombat délután

Szülők, Krisztusra kérlek titeket, ne hanyagoljátok el a legfontosabb feladatokat, mert a földi és az örök élet számára alakítjátok gyerekeitek jellemét... Ti határozzátok meg, mivé lesznek, és mit tesznek majd Jézusért, az emberekért és magukért.

Bánjatok gyerekeitekkel becsületesen és hűségesen! Dolgozzatok bátran és türelmesen! Ne riadjatok vissza a kereszttől, ne sajnáljátok az időt, a fáradságot, a terhet vagy a szenvedést! Gyermekeitek jövője igazolja majd munkátok jellegét. Gyermekeitek kiegyensúlyozott jellemével jobban kifejezhetitek Krisztus iránti hűségeteket, mint bármivel mással. Ők a Megváltó tulajdonai, saját vérével váltotta meg őket. Ha egészen Krisztus oldalára állnak, akkor az Ő munkatársai lesznek, és segíteni fognak másoknak is, hogy megtalálják az élet ösvényét. Ha elhanyagoljátok az Isten által rátok ruházott feladatot, a fegyelemről alkotott buta felfogásotok azok közé taszítja gyermekeiteket, akik eltávolodnak Jézustól, és a sötétség országát erősítik. – *Bizonyságtételek*, V. kötet, 39–40. o.

A gyerekek kereszténnyé nevelése a szülők legszentebb szolgálata, amit csak Istenért tehetnek. Ez a munka türelmes fáradozást, élethosszig tartó szorgalmas és kitartó erőfeszítést igényel. A megbízatás elhanyagolásával hűtlen sáfároknak bizonyulunk. Ilyen hanyagságra az Úrnál nincs mentség.

De azok se essenek kétségbe, akiket a hanyagság bűne terhel. Az asszony addig kereste elveszett pénzét, míg megtalálta. A szülők hasonlóképpen munkálkodjanak szeretettel, hittel és imával családjukért,

amíg boldogan el nem mondhatják, Istenhez jőve: „Ímhol vagyok én és a fiak, akiket nekem adott az Úr.” (Ésa 8:18) – *Krisztus példázatai*, 195–196. o.

[Jézus] azt szeretné, ha szolgálai bizonyóságot tennének arról, hogy az Ő irgalma útján az emberek elnyerhetik a Krisztuséhoz hasonló jellemet, és örvendezhetnek nagy szeretete bizonyosságában. Isten azt akarja, hogy tegyünk tanúbizonyóságot arról, hogy Ő nem elégedhet meg addig, míg az emberiség tagjai meg nem térnek, és nem foglalják el újra helyüket szent kiváltságaikban, mint az Úr fiai és lányai.

Az Úr bölcsességében elrendelte, hogy a család legyen a legnagyobb nevelő eszköz. Ez már otthon elkezdődik a gyerek nevelésével. Ez az első iskolája. Itt, ahol a szülei a tanítói, meg kell tanulnia, hogy mik vezetik át őt az életen: a tiszteletadás, az engedelmesség, a megbecsülés és az önuralom. Az otthon oktató befolyása tagadhatatlan erő a jó vagy a rossz irányba. Sok tekintetben ez csendes és fokozatos munka, de ha jóra használják, akkor messze ható erővé válik az igazság mellett... Milyen fontos is az otthoni iskola! – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 107. o.

Krisztusban egyesül a pásztor gyengédsége, a szülő szeretete és a könyörületes Üdvözítő páratlan kegyelme. Áldásaival a legvonzóbb formában ajándékoz meg bennünket. „Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.” (Ésa 40:11) – *Jézus élete*, 826. o.

Május 19., vasárnap – Gyermektelenség

Elkána változatlanul és mélyen szerette Annát, de boldogságukat felhő árnyékolta be, mert otthonukat nem töltötte be a gyermekzsivaly. A hosszas, erős vágyakozás nevének átörökítésére oda vezette a férjet, ahogy már sokakat, hogy olyan irányt fogadott el, amit Isten nem hagyott jóvá: második feleséget hívott be a családjába, aki az első alárendeltje lesz. Erre az Úrba vetett hit hiánya sarkallta, és gonosz ered-

mény kísérté. Megtört az eddig egységes és harmonikus család békéje. Az ütés megsemmisítő erővel csapott le Annára. Úgy látszott, minden boldogság eltűnt az életéből. Bajait panaszkodás nélkül viselte, ennek ellenére gyásza mégis heves és keserű volt...

Ahogy teltek az évek, fiak és lányok születtek a családba, [Peninna] büszkévé és önhitté vált, megvetően és arcátlanul bánt Annával...

Annának úgy tűnt Peninna bánásmódja, mintha túlmenne minden tűréshatáron. Sátán saját embereként bosszantotta vele Annát, és ha lehetséges, fel akarta bosszantani és el akarta pusztítani az Úr egyik hívő gyermekét. Végül mikor ellenségének gúnyolódása az egyik évenkénti ünnepen megisméltődött, elszállt Anna bátorsága és lelkijére. Már képtelen volt titkolni az érzéseit, és feltört belőle a sírás. Mindenki öröme a szemében csak az ő kicsúfolása volt. Emiatt nem tudott részt venni az ünnepen...

Anna nem tett szemrehányást a férjének ostoba házasságáért. Gyászáat, amit egyetlen földi baráttal sem tudott megosztani, menyeyei Atyjához vitte, és egyedül nála keresett vigaszt, aki ezt ígérte: „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején, és én megszabadítalak téged.” Óriási erő van az imában. Hatalmas ellenségünk folyton azt nézi, hogyan tarthatná távol az összezavarodottakat Istentől. A legálázatosabb szent menyeyei fellebbezése is nagyobb annál, ahogy Sátán megijeszti őt, nagyobb, mint a kormányok határozatai vagy a királyok parancsai.

Anna... Istennel tanácskozott. Hitt abban, hogy hallja az imáját, és Krisztus békéje töltötte el a szívét. – In: *The Signs of the Times*, 1881. október 27.

Zakariás jól tudta, hogyan kapott Ábrahám idős korára gyereket, mert hűségesen hitt abban, aki ezt neki megígérte. De egy pillanatra az idős pap gondolatai az emberi gyengeség felé fordultak. Elfelejtette, amit az Úr megígért, azt Ő képes megtenni...

Zakariás fia születésének, ahogy Ábrahám és Mária gyereke világra jöttek, jelentős lelki igazságot kellett megtanítania, azt az igazságot, hogy mi lassan tanulunk, és bármikor felejtünk. Magunktól képtelenek

vagyunk a jóra, de amit mi nem tudunk megtenni, azt Isten ereje véghez viszi minden engedelmes és hívő lélekben. Hit által kapták meg az ígéret gyermekét. Hit által születik meg a lelki élet, és engedélyt kapunk az igazságosság feladataira. – *Jézus élete*, 98. o.

Május 20., hétfő – Egyedülálló szülők

A valódi keresztény bővülködik a jó elfoglaltságokban, és sok gyümölcsöt terem. Táplálja az éheset, ruhát ad a meztelenre, meglátogatja a beteget, és segít a lesújtottnak. A hívők szívből érdeklődnek a rájuk bízott gyerekek iránt, akik az ellenség körmönfont csábításai miatt már az elveszés szélén állnak. Anyák és apák, ha véditek a gyerekeiteket az ördög csábításaitól, nézzetek körül, hogy megmentsétek azoknak a gyerekeknek a lelkét, akikről nem törődnek így... Körülöttünk mindenütt fiatalok vannak, akik felé a gyülekezet kötelességgel tartozik, mivel értük is Krisztus meghalt... Ők drágák Isten szemében, aki örök boldogságot szeretne nekik adni... Jézus önkéntes együttműködésre hívja a követőit, hogy komolyan, folyamatosan dolgozzanak a lelkek megváltásáért. – *Our High Calling*, 121. o.

Minden családtag kiváltsága, hogy saját rokonainak szolgáljon, valahányszor csak teheti. Amikor ez nem lehetséges, a gyülekezetre hárul a feladat. Fogadja ezt egyrészt kiváltságként, másrészt kötelességként...

Egy ilyen gyámoltalan ember jelenléte értékes lehetőség arra, hogy irgalmas szolgálatot végezve együtt dolgozzunk Krisztussal, és az övéhez hasonló jellemet alakítsunk ki. Az idősek és fiatalok együttlétében áldás van. A fiatalok napfényt sugározhatnak az idősek szívébe és életébe... A fiatalok pedig áldást meríthetnek az idősek bölcsességéből és tapasztalataiból. Legfőképpen az önzetlen szolgálat leckéjét kell megtanulniuk. Az olyan ember jelenléte, akinek megértésre, türelemre és önfeláldozó szeretetre van szüksége, sok családnak megfizethetetlen áldást jelent. Megédesíti és megnesemesíti a családi életet, az idősből és fiatalból előcsalja azokat a jézusi erényeket, amelyek mennyei szépség-

gel ékesítik fel, és a menny elmúlhatatlan kincseivel teszik gazdaggá őket. – *A nagy Orvos lábnymán*, 204–205. o.

Isten elégedett akkor, mikor arcunkat az igazságosság Napja felé fordítjuk... Ha bajban vagyunk, és elnyom a szorongás, közel van az Úr, és hív minket, hogy minden gondunkat rá vessük, mert neki gondja van ránk...

Minden gyermekéhez odamegy a próbák során. A veszélyes időkben Ő a menedékük. Ha bánatosak, örömet és vigaszt nyújt nekik. Vajon elfordulunk a Megváltótól, az élő víz kútjától, hogy repedt ciszternákat ássunk ki magunknak, amiből elszivárog a víz? Ha baj közeledik, épp olyan gyenge személyektől kérünk segítséget, mint mi, vagy hozzá menekülünk, aki hatalmas, hogy megmentsen? Szélesen kitárja a karját, és szívélyesen hív: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” – *Sons and Daughters of God*, 19. o.

Május 21., kedd – A gyermeknevelés öröme és felelőssége

Nagyon érzékeny feladat az emberi lélekkel foglalkozni. Az egyiknek szükséges fegyelmezés összetörheti a másikat, ezért is tanulmányozzák a szülők a gyerekeik jellemét. Soha ne hirtelenkedjenek, és ne tegyenek semmit meggondolatlanul...

A jellemet nem egy tett alakítja ki, hanem a cselekedetek ismétlése; így alakulnak ki a szokások, és erősödik meg a jellem. A Krisztuséhoz hasonló természethez krisztusian kell tenni. A keresztyéneknek szent türelmük lesz, és lépéseiket, ötleteiket majd a Szentlélek sugallja. – *Értelem, jellem, egyéniség*, II. kötet, 551–552. o.

Mennyei Atyánk az igéjében nem hagyta figyelmen kívül a gyerekeket sem. Bármilyen emberi írásműben hol bukkanhatunk valamire, ami így megragadja a szívet; bármit, ami ennyire illik a kicsik érdeklődéséhez, mint a bibliai történetek? Ezekkel az egyszerű történetekkel világossá tehetőek Isten törvényének nagyszerű elvei.

Értékes lehetőséget kínál Isten szavának tanulására a szombatiskola... Szülők, különítsetek el minden nap időt a gyerekeitekkel a szombatiskolai lecke tanulására... Nemcsak a gyerekeknek, hanem szüleiknek is hasznára lesz ez a tanulmány. A leckével kapcsolatos fontosabb igehelyeket tanulják meg, ám nem feladatként, hanem kiváltsággként...

A Szentlélek... szereti megszólítani a gyerekeket, hogy feltárja előttük az ige kincseit és szépségeit. A nagy Tanító ígéretei meghódítják az értelmet, és mennyei lelkierőt öntenek a gyermek lelkébe. A fogékony elmékben növekszik a szent dolgokban jártasság, ami elhatárolja őket az ellenség kísértéseitől. – *The Faith I Live By*, 271. o.

Akik megértették az igazságot, tudatára ébredtek fontosságának, sőt, már van tapasztalatuk Isten dolgaiban, azok alaposan tanítsanak a gyermekeiknek hittételeket. Ismertessék meg velük hitünk oszlopait, miért vagyunk hetednapi adventisták: miért hívtak el minket, mint Izrael gyermekeit, hogy választott nép, szent nemzet legyünk, akiket kiválasztottak a föld minden népe közül. Egyszerű szavakkal magyarázzuk el ezeket a gyermekeinknek, hogy könnyen megértsék; és ahogy nőnek, a tanításokat is növekvő befogadóképességükhez szabjuk, míg kellő mélységben nem rakjuk le az igazság alapjait.

Szülők... igyekeztek-e különb hadvezérekké válni, mint az ellenség, és megvédeni gyerekeiteket az ő eszközeitől? Felnýtjátok-e előttük Isten szavának drága igazságait, elmagyarázva nekik hitünk alapjait, hogy már fiatalon megállhassanak az igazság talaján?

A Szentírásban annyira világosak az üdvösséghez szükséges nagy igazságok, akár a dél, és senki nem tévedhet el – kivéve azokat, akik Isten világosan kijelentett akarata helyett saját elgondolásait követik. – *Bizonyágtételek*, V. kötet, 330–331. o.

Május 22., szerda – Gyermeknevelés, mint tanítványság

Isten arra hívta el Ábrahámot, hogy szavát tanítsa; kiválasztotta, hogy nagy nemzet atyja legyen, mert látta, hogy a pátriárka a menny törvényének elveire oktatja gyerekeit és háznépét. Saját életpéldáján múlt

tanításának hatékonysága. Háza népe igen nagy volt, több mint ezer emberből állt. Sokan közülük családfők voltak, és nem kevesen csak akkoriban fordítottak hátat a pogányságnak. Egy ilyen család erős-kezü vezetőt igényelt. Semmilyen gyenge, következetlen módszer nem lett volna hatékony. Ábrahámról pedig ezt mondta Isten: „Mert tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiainak és az ő háza népének útána...” (1Móz 18:19). Mégis Ábrahám olyan bölcsen és szelíden gyakorolta tekintélyét, hogy megnyerte az emberek szívét.

Nem kevésbé hatékony ma sem az Isten szaváról szóló tanítás, ha hűen tükrözi azt a tanító élete is. – *Nevelés*, 187–188. o.

Szülők, ha szeretnétek elnyerni Isten áldását, tegyetek úgy, mint Ábrahám. Fojtsátok el a gonoszt, és bátorítsátok a jót. Néha szükség lehet parancsra a gyerekeknek kedvezés és a tetszésük helyett.

Ha megengedik egy gyereknek, hogy a természetes ösztöneit kövesse, annyi, mint hagyni őt elfajulni és jártasságot szerezni a gonoszságban. A bölcs szülők nem azt mondják neki, hogy „kövesd a választásodat, menj, ahová akarsz, és tedd, amit csak szeretnél”, hanem ezt: „Figyelj oda az Úr utasításaira!” Hogy az otthon szépsége ne menjen kárba, bölcs szabályokat kell hozni és érvénybe léptetni. – *Gyermeknevelés*, 234. o.

Éli jó ember volt, tiszta erkölcsi érzéssel, de túl engedékeny. Kívíta magának Isten nemtetszését, mert nem erősítette meg jelleme gyöngye pontjait. Senkinek az érzéseit nem akarta megbántani, nem volt benne erkölcsi bátorság, hogy megfeddje és rendreutasítsa a bűnt. Két alávaló fia volt, mégsem távolította el őket bizalmi tisztségükből. Fiai megszenségtelenítették Isten házát. A főpap tudott róla, bánkódott is nagyon miatta, mert szerette a tisztaságot és az igazságosságot; de nem volt benne elég erkölcsi erő elnyomni a gonoszságot. Szerette a békét és az egyetértést, így egyre érzéktelenebb lett a tisztátalansággal és bűnnel szemben. Ezért a nagy Isten a maga kezébe veszi az ügyeket...

Mekkora tanítás van itt a szülők, nevelők számára, és azoknak, akik Istennek szolgálnak. Mikor nem állítják meg, nem szállnak szembe a létező rosszal, mert túl kevés a bátorságuk hozzá, hogy megdorgálják

a helytelenséget, vagy mert nem érdekli ez őket eléggé, vagy túl lusták komolyan latba vetni az erejüket, hogy megtisztítsák a családot vagy Isten egyházát – akkor ők lesznek a felelősek a kötelességük elhanyagolásából fakadó rosszért. Annyira vagyunk felelősek a gonoszért, amit másokban megállíthattunk volna intéssel, figyelmeztetéssel, a szülői vagy a lelkipásztori tekintély latba vetésével, mintha mi magunk követünk volna el azokat. – *Bizonyságtételek*, IV. kötet, 516. o.

Május 23., csütörtök – Küzdelem a tékozló gyerekekért

Néha tanácstalanokká válunk, mit tegyünk, azonban imáinkban Istenhez vihetjük a gyerekeket, kérve, őrizze meg őket a gonosztól. „Most, Uram, végezd el a te munkádat. Lányítsd és fékezd meg gyermekeim szívét” – és Ő meghall minket. Odafigyel a síró és gondokkal terhelt anyák könnyörgésére. Amikor Krisztus a földön járt, a gondterhelt édesanyák hozzá vitték gyerekeiket, mert azt gondolták, ha kezével megáldja őket, akkor nagyobb bátorsággal fogják őket úgy nevelni, ahogyan kell. Az Üdvözítő tudta, miért jönnek hozzá az anyák a kicsikkel, ezért megfeddte a tanítványait, akik távol tartották volna őket, és így szólt hozzájuk: „Engedjétek hozzám a gyermekeket, mert ilyeneké a menyek országa.”

Bőven látunk gonoszságot mindenfelé, és ha gyerekeink megváltását kívánjuk, akkor buzgó, kitartó erőfeszítést kell tenni... Az anya ne tartson semmilyen áldozatot túl nagyra a család üdvösségéért. Ne felejtse el: Jézus az életét adta azért, hogy megmentsen téged és szeretteidet a romlástól. Tiéd az együttérzése és segítsége ebben az áldott munkában, és így Isten munkatársa leszel.

Bármilyen másban is elbukhatunk, azonban legyünk nagyon alaposak a gyermekeinkért végzett munkában. – *A keresztény nevelés alapjai*, 160–161. o.

Egyetlen munka sem ér fel a keresztény anyáéval. Azzal a tudattal kezdi a munkáját, hogy gyermekeit az Úr igazságában és intésében neveli fel. Milyen gyakran fogja nehezebbnek érezni terhei súlyát, mint

amit még el bír viselni. Milyen drága kiváltság, hogy ekkor mindent együtt érző Megváltójához vihet imában! Terhét a lábához teheti, és erőt kaphat jelenlétében, ami támogatja őt, és a legnehezebb órákban is vidámságot, reményt, bátorságot meg bölcsességet ad neki. Micsoda boldogító tudat a gondterhelt anyának, hogy ilyen barátja van minden nehézségében. Ha az édesanyák gyakrabban mennének Krisztushoz, és jobban bíznának benne, akkor a terheik könnyebbek volnának, és megnyugodnának. – *Boldog otthon*, 204. o.

Az apa... élő hittel kapcsolja össze gyermekeit Isten trónjával. Miután nem bízik meg saját erejében, gyámoltalan lelkével Jézusba kapaszkodik, és megragadja a Mindenható erejét. Testvérek, imádkozzatok otthon a családokkal este és reggel; könyörögjétek komolyan kis szobátokban, és mindennapi munkátok közben imában emeljétek fel lelketeket az Úrhoz. Énókh így járt Istennel. A lélek csendes, buzgó imája szent tömjénként száll fel a kegyelem trónjához, és elfogadható lesz Isten számára, mintha a szentélyben mutatnák be. Mindazoknak, akik így keresik Őt, Jézus gyors segítség lesz a szükség idején. Erősek lesznek a megpróbáltatás napján. – *Boldog otthon*, 212. o.

Május 24., péntek – További tanulmányozásra

- *Boldog otthon*, „Jutalom az utolsó nagy napon” c. rész, 536. o.; és „A menny Istene meghallja imáidat” c. fejezet, 536. o.